

Gruppe: 2

FCI rasenr: 235

FCI dato: 13.03.2001

NKK dato: 13.03.2013

GRAND DANOIS

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 2
FCIs RASENR.: 235
Original av 13.03.2001
Utg. 02.04.2001 D

RASEBESKRIVELSE FOR GRAND DANOIS (Deutsche Dogge)

Bruksområde: Selskaps- og vakthund

Kort historikk: Som forgjenger for dagens grand danois må vi se på den gamle "Bullenbeisser" (bulldog) så vel som hets- og villsvinjakhund, som var noe midt i mellom kraftige, engelske mastiffer og raske, smidige greyhounds. Dogge betød opprinnelig bare en stor, kraftig hund og viste ikke til noen spesiell rase. Senere ble hundene kalt Ulmer dogge, engelsk dogge, grand danois, hetshund, villsvinhund og stor dogge, alt etter størrelse og farge. I 1878 ble det dannet en 7-manns komité i Berlin. Den besto av aktive oppdrettere og dommere med dr. Bodinus som formann. De bestemte at alle de tidligere nevnte variantene skulle slås sammen til Deutsche dogge. Således ble grunnlaget lagt for oppdrettet av en egen, tysk rase. I 1880, i samband med en utstilling i Berlin, ble den første rasestandarden fastsatt. Standarden har siden 1888 blitt tatt hånd om av "Deutschen Doggen Club 1888 eV" og er blitt revidert ofte i årenes løp. Den nåværende standarden fyller FCIs krav.

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Tyskland

Helhetsinntrykk

Rasen forener gjennom sitt edle helhetsinntrykk reisning, styrke og eleganse i en stor, kraftig og velproporsjonert kroppsbygning. Gjennom substans sammen med edelhet, harmonisk helhet, velproporsjonerte linjer samt et særdeles uttrykksfullt hode virker den som en edel statue, aldri grov eller med forfinet eleganse. Perfekt balanse, alltid med tydelig kjønnspreget. Den er hundeverdenens Apollo.

**Viktige
proporsjoner:**

Tilnærmet kvadratisk bygget, dette gjelder særskilt hannhunder. Tisper kan være noe lengre.

**Adferd/
temperament:**

Vennlig, lojal og hengiven overfor sin eier. Kan være reservert overfor fremmede. Selvsikre, uredde, lettdresserte

selskaps- og familiehunder ønskes, som ikke lett provoseres og ikke er aggressive.

- Hode:** I harmoni med helheten. Langstrakt, smalt, markant, uttrykksfullt, fint utmeislet, særlig under øynene. Aldri kileformet. Avstanden fra nesebrusk til stopp og fra stopp til nakkeknølen skal være så lik som mulig. Neseryggen og skallen skal være parallelle. Sett forfra må hodet virke smalt, med så bred neserygg som mulig.
- Skalle:** Øyebrynsbuene godt utviklet uten å være framtrødende.
- Stopp:** Tydelig markert.
- Nesebrusk:** Godt utviklet, mer bred enn rund og med store nesebor. Sort, unntatt hos sort-hvite (harlekinfargede) hunder, hvor sort nesebrusk er ønskelig, men ufullstendig pigmentert eller upigmentert nesebrusk tolereres. Hos blå hunder er nesebrusken antrasitt-grå.
- Snuteparti:** Dypt og så rektangulært som mulig (skvært). Neseryggen må aldri være konkav, konveks eller avfallende i fremre del (ørnenese).
- Lepper:** Godt markert leppevinkel. Verken for korte, for hengende eller innrullet. Mørkt pigmenterte, men hos harlekin-fargede hunder tillates ufullstendig pigmenterte eller kjøttfargede lepper.
- Kjever/tenner:** Godt utviklede og brede kjever. Kraftig, sunt saksebitt, komplett tannsett. Alle avvik (bortsett fra P1 i underkjeven) er høyst uønsket.
- Kinn:** Muskulaturen kun svakt antydning, ikke sterkt utviklet.
- Øyne:** Middels store, mandelformede, så mørke som mulig med et livlig, vennlig og klokt uttrykk. Lyse, stikkende eller rødfargede øyne er uønsket. Hos blå hunder er lysere farge tillatt. Hos harlekin-fargede hunder tolereres bleke (isblå) øyne eller øyne med forskjellig farge.
- Ører:** Naturlig hengende, høyt ansatt, middels store. Fremre ørekant tett inntil kinnene.
- Hals:** Lang, tørr muskuløs, aldri kort eller tykk, velutviklet i

overgangen til kroppen og lett avsmalnende mot hodet, god nakkebue og reisning, aldri hjortehals. Løs halshud sterkt uønsket.

Forlemmer:

- Helhetsinntrykk: Må være tilstrekkelig vinklet og ha kraftig benstamme og muskulatur.
- Skulder: Muskuløs. Langt, skråstilt skulderblad. Vinkel mellom skulderblad og overarm ca 100 - 110 grader.
- Overarm: Kraftig og muskuløs, godt tilliggende. Noe lengre enn skulderbladet.
- Albue: Verken inn- eller utoverdreid.
- Underarm: Kraftig, muskuløs, helt rett sett både forfra og fra siden.
- Håndrot: Kraftig, fast, overgangen til underarmen knapt merkbar.
- Mellomhånd: Kraftig, rett sett forfra, sett fra siden ubetydelig vinklet.
- Poter: Runde, høyt hvelvede, godt sluttede kattepoter. Korte negler, kraftige, så mørke som mulig.

Kropp:

- Overlinje: Nesten rett, skråner jevnt bakover.
- Manke: Det høyeste punktet på den kraftige kroppen, dannes ved at skulderbladstoppen når over ryggtaggene.
- Rygg: Kort og stram, aldri lang eller med overlinje som stiger mot krysset. .
- Lend: Svakt velvet, bred, meget muskuløs.
- Kryss: Bredt, meget muskuløst, svakt skrånende fra hoftebenskammen til haleansatsen og går umerkelig over i denne. Må aldri være steilt eller flatt.
- Bryst: Når til albue. Godt hvelvet, ribbena går langt bakover, aldri tønneformet eller flate. God bredde og dybde, må aldri virke flatbrystet eller grunt. Utpreget forbryst, selv om brystbenet ikke skal være for tydelig synlig.
- Underlinje/buk: Godt opptrukket, sammen med brystkassens underlinje dannes en vakker oppsvinget bue. Det er ikke ønskelig at tisper forblir slappe i buken etter et valpekull.

Hale: Når til hasen, verken for lang eller for kort. Høyt ansatt, bred ved roten og jevnt avsmalnende mot spissen. Ikke for tykk. Bæres hengende med naturlig bøy i hvile, når oppmerksom eller i bevegelse bæres lett oppoverbøyet (sabelformet), men ikke over rygglinjens forlengelse. Krokhale eller krøllhale, så vel som hale båret til siden, er høyst uønsket. Strie, strittende hår på halen uønsket.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftig muskulatur som gir kryss, hofter og lår bredde og runding. Sett bakfra er de kraftige, velvinkede bakbena parallelle med forbena.

Lår: Lange, brede, meget muskuløse.

Knær: Kraftige, plassert nesten loddrett under hoftebenet.

Underlår: Muskuløse, lange, nesten samme lengde som lårbenet.

Haser: Kraftige og stabile, verken inn- eller utoverdreide.

Mellomfot: Kort, kraftig, står nesten loddrett mot bakken.

Poter: Som forpotene.

Bevegelser: Harmoniske, smidige, jordvinnende, lett fjærende, parallelle sett for- og bakfra, godt koordinerte. Aldri korte steg eller passgang.

Hud: Stramt tilliggende, godt pigmentert hos ensfargede. Hos harlekinfargede hunder motsvarer pigmentfordelingen oftest tegningene.

Pels:

Hårlag: Meget kort og tett, glatt og glinsende. Må aldri være grovt, matt eller dobbel pelset.

Farge: Tre adskilte fargegrupper: gul og tigret; harlekin og sort; blå.

Gul: Lys til dyp gullgul, sort maske ønskelig. Uten hvite tegninger, gråskjær, blåskjær eller sotet.

Tigret: Grunnfargen fra lys til dyp gullgul, med sorte, helst jevne og klare tverrstriper. Sort maske ønskelig. Aldri utvaskede striper. Ingen hvite tegninger.

Harlekin: Hvit med sorte flekker. Ren, hvit grunnfarge, helst uten stikkelhår, med lakksorte, uregelmessige flekker med revne konturer jevnt fordelt på kroppen. Grå eller brunlige flekker ikke ønskelig, så vel som blå-grå stikkelhår i det hvite. Såkalte "gråtigret" (merle) oppstår, det er verken ønskelig eller diskvalifiserende.

Sort: Lakksort, hvite tegninger på bryst og poter tillatt. Inkludert manteltegnet hvor sort dekker kroppen som en kappe (Mantel) eller et teppe, og snute, strupe, bryst, buk, ben og halespiss kan være hvite. Også hvit bunnfarge med store, sorte flekker (Plattenhunde) Det sorte må aldri ha innslag av gult, brunt eller blåskjær.

Blå: Ren stålblå, hvite tegninger på bryst og poter tillatt. Aldri med gul- eller blåsort skjær.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde

Hannhunder: minst 80 cm, bør ikke overstige 90 cm
Tisper: minst 72 cm, bør ikke overstige 84 cm

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd.

- utilstrekkelig stopp
- innrullede lepper (underleppen er i knip mellom over- og underkjevens fortenner)
- uregelmessig tannstilling hos fortennene (så lenge bittet er korrekt) små tenner, delvis tangbitt
- utstående eller innsunkne øyne
- steile skulderblad, ikke stram skuldermuskulatur, for grov skulder.
- dårlig tilliggende albuer
- fortykkelser i eller over håndleddet, ettergivende eller koder over.
- .svak eller steil mellomhånd
- for mye eller lite vinkling i bakbena
- Åpne, ustabile eller fortykkede haser
- kuhaset, for trang bak.
- sporer *
- lange eller sprikende poter

Alvorlige feil:

- Mangler selvtilit, sky, nervøs
- eplehode, for uttalte kinnmuskler
- slappe øyelokksrender som viser røde blinkhinner
- nedsunket rygg, karperykk
- bratt kryss
- konstant passgang
- hale som er skadet og fortykket i spissen, kupert*

Diskvalifiserende feil:

- Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.
- Angsbitersk, lett provosert
- leverfarget eller kløvd nesebrusk
- Overbitt, underbitt, skjevt bitt, tangbitt, manglete tenner (bortsett fra 2xP1 i underkjeven)
- entropion, ektropion, unormalt store øyelokk (macroblepharia).
- glassøyne eller forskjelligfargede øyne hos alle ensfargede, unntatt harlekin.
- haleknekk
- sølvblå eller isabella (skittengul) hos gule og tigrede
- hvitt bliss, krage, sokker eller haletipp hos gule, tigrede eller blå hunder.
- feilfargede harlekens: hvit med tigret eller blå flekker (porselenstigret), hvit med gult.
- albino
- døvhets
- under minimum høyde

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

* ifølge norsk lov er kupering og fjerning av sporer ikke tillatt.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 13.03..2013